

Sygn. akt: VIII K 457/19

WYROK

Dnia 03 września 2019 roku

Sąd Rejonowy w Toruniu VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Sławomir Więckowski

Protokolant sekr. sąd. Anna Wójtowicz

w obecności oskarżyciela - Prokuratora Andrzeja Paliwoda

po rozpoznaniu dnia 03 września 2019 roku

sprawy:

K. J. s. J. i L. z domu S. ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w dniu 19 stycznia 2019 r. w L., przy ul. (...), na terenie sklepu (...), po uprzednim dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia mienia ze sklepu w postaci butelki wódki marki Ż. o wartości 37,89 zł, 2 szt. reklamówek o łącznej wartości 0,78 zł, 4 szt. rogalii (...) o łącznej wartości 10,76 zł, 5 szt. zupek chińskich o łącznej wartości 6,45 zł, biszkoptów o wartości 3,99 zł, 5 szt. dań instant o łącznej wartości 9,95 zł, rodzynek o wartości 1,99 zł, kawy mielonej o wartości 7,99 zł, cukru o wartości 2,49zł, 2 szt. czteropaków piwa marki Ż. o łącznej wartości 21,52zł, napoju C. o wartości 4,99 zł, i chipsów marki L. o wartości 4,49zł, tj. mienia o łącznej wartości 113,29 zł na szkodę (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. w celu utrzymania się w posiadaniu zabranych rzeczy bezpośrednio po dokonaniu kradzieży, użył przemocy w postaci uderzenia pięścią w twarz, a także gróźb pozbawienia życia wobec starającego się zapobiec kradzieży klienta sklepu R. Z. oraz użył przemocy w postaci odepchnięcia, a także gróźb pozbawienia życia wobec starającego się zapobiec kradzieży klienta sklepu J. M.,

tj. o przestępstwo z art. 281 kk

ORZEKA:

I. Oskarżonego **K. J.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 281 kk i za to po zastosowaniu art. 37b kk na podstawie art. 281 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 19.01.2019r. godz. 08:15 do dnia 20.01.2019r. godz. 13:55;

III. Na podstawie art. 46 § 1 kk nakłada na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. kwoty 37,89 zł (trzydzieści siedem złotych osiemdziesiąt dziewięć groszy);

IV. Na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych R. Z. i J. M. kwot po 500 (pięćset) złotych tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;

V. Zasadza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Rady Prawnego r.pr. K. D. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

VI. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, zaś wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt: VIII K 457/19

UZASADNIENIE

W dniu 19 stycznia 2019 r. ok. godz. 8.00 K. J. wszedł do sklepu (...) w L. przy ul. (...). W sklepie do koszyka zapakował towar w postaci: butelki wódki marki (...) o wartości 37,89 zł, 2 szt. reklamówek o łącznej wartości 0,78 zł, 4 szt. rogalik (...) o łącznej wartości 10,76 zł, 5 szt. zupek chińskich o łącznej wartości 6,45 zł, biszkoptów o wartości 3,99 zł, 5 szt. dań instant o łącznej wartości 9,95 zł, rodzynek o wartości 1,99 zł, kawy mielonej o wartości 7,99 zł, cukru o wartości 2,49zł, 2 szt. czteropaków piwa marki Ż. (...) o łącznej wartości 21,52zł, napoju C. (...) o wartości 4,99 zł, i chipsów marki L. o wartości 4,49zł.

Po wybraniu towarów przez pewien czas chodził on po sklepie podchodząc kilkakrotnie do kasy. Następnie K. J. podszedł do kasy, jednak nie wyłożył towarów na taśmę kasy, przepuszczając kolejne osoby. W pewnym momencie wykorzystując fakt, iż przy kasie zrobiło się trochę luźniej minął on kasę, którą obsługiwała K. K. i ruszył w kierunku drzwi wejściowych. Wówczas trzymał on w jednym ręku koszyk z zakupami, a w drugim butelkę wódki (...).

W tym czasie do sklepu (...) przyjechał samochodem marki G. R. Z.. Kiedy wszedł do przedsiionka sklepu zauważył mężczyznę w czerwonej kurtce, który wybiegł z kolejki z koszykiem z zakupami, a w drugiej ręce trzymał butelkę wódki. Za nim osoby stojące w kolejce oraz kasjerka krzychały, że jest to złodziej i aby go zatrzymać. R. Z. w tej sytuacji zagroził mu drogę i złapał za kurtkę. Wówczas K. J. odrzucił butelkę wódki, która rozbiła się. Dalej zaczął wyrывać się grożąc przy tym R. Z. krzycząc aby go puścił bo inaczej mu „wpierdoli”.

W tym czasie na pomoc ruszył J. M., który również zaczął przytrzymywać K. J., który odrzucił również koszyk i próbował się uwolnić. Mężczyźni w wyniku szarpaniny przenieśli się na parking przed sklepem, gdzie K. J. chwilowo udało się uwolnić, jednak ponownie został złapany tak, iż oparł się o maskę samochodu V., wówczas wyprowadził on cios prawą ręką uderzając R. Z. w lewą skroń, odepchnął on również J. M.. Przez cały czas K. J. wykrzykiwał pod adresem obu mężczyzn groźby, że ich „znajdzie i zajebie” . Pomimo tego J. M. i R. Z. udało się przewrócić na ziemię napastnika i wówczas pomogło im jeszcze dwóch mężczyzn, którzy złapali go za nogi i obezwładnili czekając następnie na przyjazd policji. Po przyjeździe policji K. J. został zatrzymany.

W trakcie szamotaniny zatrzymywanemu wypadł nóż kuchenny, który posiadał w saszetce.

W wyniku uderzenia R. Z. nie doznał żadnych obrażeń, odczuwał jedynie ból w okolicy lewej skroni.

dowody: wyjaśnienia K. J. k. 65-66,74,171;

zeznania : N. M. k. 8v,171v;

R. Z. k. 15, 171v,

J. M. k. 39-41, 171v;

K. K. k. 52v-53, 171v;

A. K. k. 55v-56,171v

P. P. k. 81v-82, 171v;

protokół zatrzymania k. 2, protokół badania stanu trzeźwości k. 5;

protokół oględzin k. 6-7c;

spis skradzionego towaru k. 12;

protokół oględzin i odtworzenia płyty oraz dokumentacja fotograficzna k. 28-38;

K. J. był karany sędownie, w tym raz za przestępstwo przeciwko mieniu. W trakcie postępowania został on poddany badaniu sądowo-psychiatrycznemu, w wyniku którego biegli uznali, iż nie zdradza on objawów choroby psychicznej, ani cech upośledzenia umysłowego. Biegli rozpoznali u oskarżonego uzależnienie od środków psychoaktywnych. W czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał on zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem.

dowody: dane o karalności k. 168, odpisy wyroków k. 88,89;

informacja o odbywanych karach pozbawienia wolności k. 48-51;

opinia sądowo-psychiatryczna k. 11-134;

Oskarżony K. J. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu. Wyjaśnił, iż udał się do sklepu, gdzie nabral do koszyka różnego rodzaju towarów, a następnie odczekał przy kasie na odpowiedni moment do ucieczki i gdy zrobiło się przy kasie mniej tłoczno zaczął biec w kierunku drzwi. Gdy do niego dobiegł złapał go jakiś mężczyzna z którym zaczął się szarpać. Następnie dołączył do niego kolejny mężczyzna, który próbował go zatrzymać. Oskarżony podał, iż nie wyklucza, iż w trakcie zdarzenia aby uwolnić się uderzył kogoś lub też kierował jakieś groźby.

Sąd uznał wyjaśnienia K. J. za w pełni wiarygodne, gdyż są jasne logiczne i znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków: N. M., R. Z., J. M., K. K., A. K., P. P., protokołów oględzin i protokołu odtworzenia płyty z zapisem monitoringu.

Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom świadków : N. M., R. Z., J. M., K. K., A. K., P. P., gdyż są konsekwentne, logiczne i tworzą razem z wyjaśnieniami oskarżonego przejrzystą całość.

Za w pełni wiarygodne Sąd uznał opinię sądowo-psychiatryczną dotyczącą stanu zdrowia psychicznego K. J., gdyż została ona wykonana w sposób fachowy i rzetelny przez lekarzy specjalistów po przeprowadzeniu szczegółowych badań .

Sąd dał wiarę pozostałym dowodom z dokumentów zebranych w toku postępowania, uznając je za w pełni wiarygodne i nie znajdując powodów do poddawania w wątpliwość ich autentyczności. Wskazane dokumenty sporządzone zostały we właściwej formie, przez uprawnione organy i osoby. Tym samym Sąd nie znalazł podstaw, by wskazanym dokumentom odmówić wiarygodności bądź mocy dowodowej.

W świetle wyżej omówionego materiału dowodowego wina K. J. w zakresie zarzucanego mu czynu nie budzi wątpliwości.

W dniu 19 stycznia 2019 r. w L., K. J. wszedł do sklepu (...) przy ul. (...). Na terenie sklepu (...), po uprzednim dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia mienia ze sklepu w postaci butelki wódki marki Ż. o wartości 37,89 zł, 2 szt. reklamówek o łącznej wartości 0,78 zł, 4 szt. rogalików (...) o łącznej wartości 10,76 zł, 5 szt. zupek chińskich o łącznej wartości 6,45 zł, biszkoptów o wartości 3,99 zł, 5 szt. dań instant o łącznej wartości 9,95 zł, rodzynek o wartości 1,99 zł, kawy mielonej o wartości 7,99 zł, cukru o wartości 2,49zł, 2 szt. czteropaków piwa marki Ż. o łącznej wartości 21,52zł, napoju C. o wartości 4,99 zł, i chipsów marki L. o wartości 4,49zł, tj. mienia o łącznej wartości 113,29 zł na

szkodę (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. w celu utrzymania się w posiadaniu zabranych rzeczy bezpośrednio po dokonaniu kradzieży, użył przemoc w postaci uderzenia pięścią w twarz, a także gróźb pozbawienia życia wobec starającego się zapobiec kradzieży klienta sklepu R. Z. oraz użył przemoc w postaci odepchnięcia, a także gróźb pozbawienia życia wobec starającego się zapobiec kradzieży klienta sklepu J. M..

Działanie oskarżonego w pełni wyczerpało znamiona występkę z art. 281 kk.

Sąd nie znalazł podstaw aby uznać przedmiotowy czyn jako wypadek mniejszej wagi, gdyż mała wartość skradzionego mienia nie w tym przypadku żadnego znaczenia. Oskarżony był trzeźwy i działał w sposób w pełni zaplanowany dokonując kradzieży a następnie używając przemoc oraz gróźb ich użycia w celu utrzymania się w posiadaniu skradzionych rzeczy oraz ucieczki.

Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył dotychczasową karalność K. J., w tym za przestępstwo przeciwko mieniu oraz wysoki stopień społecznej szkodliwości przedmiotowego czynu. Jako okoliczności łagodzące Sąd zaliczył przyznanie się do winy przez oskarżonego, choć zdaniem Sądu w sytuacji zatrzymania go na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa miało to znaczenie zupełnie drugorzędne.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 281 kk po zastosowaniu art. 37b kk wymierzył karę 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Zgodnie z art. 37b kk w sprawie o występku zagrożony karą pozbawienia wolności, niezależnie od dolnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego w ustawie za dany czyn, Sąd może orzec jednocześnie karę pozbawienia wolności w wymiarze nieprzekraczającym 3 miesięcy, a jeżeli górna granica ustawowego zagrożenia wynosi przynajmniej 10 lat – 6 miesięcy oraz karę ograniczenia wolności do dwóch lat.

Przestępstwo z art. 281 kk jest zagrożone karą od 1 roku do 10 lat pozbawienia wolności, dlatego możliwe było orzeczenie wobec oskarżonego kary do 6 miesięcy pozbawienia wolności i do 2 lat ograniczenia wolności.

Sąd zdecydował się na orzeczenie kary mieszanej, gdyż w jego ocenie orzeczenie kary co najmniej 1 roku więcej byłoby nadmiernie surową karą. W ocenie Sądu kara 4 miesięcy pozbawienia wolności i 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności będzie wystarczająca dla osiągnięcia celów kary wobec oskarżonego.

Na podstawie art. 63 §1 kk na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 19.01.2019r. godz. 08:15 do dnia 20.01.2019r. godz. 13:55.

Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd nałożył na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. kwoty 37,89 zł, co stanowi wartość rozbitej butelki wódki marki (...). Natomiast zgodnie z art. 46 § 1 kk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych R. Z. i J. M. kwotę po 500 złotych tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

W ocenie Sądu orzeczonej wobec oskarżonego kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz w sposób należyty wypełni swe cele, które zakreśla art. 53§1 kk, w szczególności cele zapobiegawcze oraz wychowawcze (tj. prewencji indywidualnej).

Wspomnieć jeszcze wypada, iż o intensywności kary decyduje określony w art. 53 kk sądowy wymiar kary opierający się na konstytucyjnej zasadzie swobody sędziowskiej (KZS 2004/7-8/66) Ponadto w przepisie tym wskazane są dyrektywy wymiaru kary, które Sąd ma obowiązek uwzględnić. Są to współmierność kary do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec sprawcy (prewencja indywidualna) oraz społeczne oddziaływanie kary (prewencja ogólna). Wymiar kary kształtowany jest tak, iż górną granicę limituje stopień winy,

który w odniesieniu do oskarżonego należy określić jako bardzo wysoki, dolną zaś wyznaczają potrzeby prewencji ogólnej (Prok. i Pr. 2003/4/16).

Istota prewencyjnego oddziaływania kary polega na wpływaniu - także poprzez jej niezbędną, to jest konieczną surowość - na kształtowanie postaw moralnych, organizujących społeczeństwa, wiarę w nie i ufność w celowość przestrzegania norm systemy te tworzących (KZS 1991/3/8). Orzeczona kara winna zatem mieć także wpływ na każdego, kto w jakikolwiek sposób dowiedział się o przestępstwie i zapadłym orzeczeniu. Chodzi przy tym nie tylko o wpływ na środowisko sprawcy, ale i na środowisko pokrzywdzonych, aby ugruntować świadomość, że kto w przestępny sposób narusza dobra będące pod ochroną, zostanie sprawiedliwie ukarany. Kara jest również jednym z ważnych środków zwalczania przestępczości, tak w sensie jej funkcji odstraszałającej, jak i w zakresie kształtowania społecznie pożądaných postaw. Chodzi bowiem o to, aby nawet osoby skazane wdrażać do poszanowania zasad współżycia społecznego oraz do przestrzegania porządku prawnego i tym samym przeciwdziałać powrotowi do przestępstwa (wyrok SA w Gdańsku z 9 maja 2002 r. KZS 2002/10/69).

O kosztach nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu, orzeczono po myśli § 14 ust. 2 pkt. 3 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz. U. 2002, nr 163, poz. 1348).

Ze względu na sytuację majątkową oskarżonego, Sąd na podstawie art. 624§1 kpk w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach karnych (Dz. U. z 1983r. nr 49, poz. 223, ze zm.) zwolnił go od kosztów sądowych, a wydatkami obciążył Skarb Państwa.